

Září

Divadelní zpravodaj >>> 109. sezóna 2018/2019

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

O DIVADELNÍ POUTI LADISLAVA FREJE

BEZ KOSTÝMU ANEB POVÍDÁNÍ Z HERECKÉ ŠATNY

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJÍ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJÍ.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY → Uvádí AGENTURA KOMETA **Fanda** ZVÝHODNĚNÉ / ZDARMA VSTUPNÉ PRO ČLENY VĚRNOSTNÍHO KLUBU **BONUS!** LZE UPLATNIT BONUS U ABONENTEK

Září

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	1.	18:00	KRÁL JELENEM	KONEC 20:30
ÚTERÝ	4.	19:00	KRÁL JELENEM	KONEC 21:30
STŘEDA	5.	19:00	KVÍTEK Z HORRORU	KONEC 21:30
PÁTEK	7.	19:00	AŽ NA VĚKY	KONEC 20:20
ÚTERÝ	11.	19:00	RASPUTIN	KONEC 21:50
ČTVRTEK	13.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 21:30
SOBOTA	15.	18:00	AŽ NA VĚKY	KONEC 20:20

T
A
B
H
F
C
U

NEDELE	16.	13:00	DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ	<i>Fanda</i> str. 19	
		15:00	DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ	<i>Fanda</i> str. 19	
			Velký návštěvní den v rámci Dnů evropského dědictví , který představí nejen zákulisí divadla, ale i jednotlivé divadelní profese.		
ÚTERÝ	18.	10:00	KALIBŮV ZLOČIN	KONEC 12:35	D
STŘEDA	19.	18:00	TANČÍRNA	KONEC 19:40	X
PÁTEK	21.	19:00	P. Khek – L. Smrčková / CHAPLIN		E
			Směšně neveselý a nevesele směšný příběh krále komiků. V titulní roli M. Ruml. Režie P. Khek. Městské divadlo Mladá Boleslav		
SOBOTA	22.	18:00	TANČÍRNA	KONEC 19:40	G
NEDELE	23.	19:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	KONEC 21:15 BONUS!	
PONDĚLÍ	24.	10:00	K. Plešková – W. Shakespeare	str. 24	ŠK
			JEŠTĚ SE POTKÁME Příběh o nových začátcích, samotě a touze po skutečné lásce. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
ÚTERÝ	25.	19:00	AŽ NA VĚKY	KONEC 21:20	A
PÁTEK	28.	19:00	KVÍTEK Z HORRORU	KONEC 21:30	H

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ČTVRTEK	13.	19:00	COMMEDIA FINITA	KONEC 20:50	B₁
PONDĚLÍ	17.	19:00	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45	
ČTVRTEK	20.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	KONEC 20:40	
ÚTERÝ	25.	19:00	BEZ KOSTÝMU aneb Povídání z herecké šatny	<i>Fanda</i> str. 18	
			Setkání s herci a jejich hosty – neformálně a s humorem. Moderátorka J. Uherová si do svého zbrusu nového zábavného pořadu mimořádně pozvala režiséra P. Novotného .		
STŘEDA	26.	9:00	D. Bartůňková / KAŠPÁREK A DRAK		ŠK
			Pohádkový příběh plný písniček. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
		10:30	KAŠPÁREK A DRAK		ŠK
NEDELE	30.	15:00	V. Čtvrtek / POHÁDKY Z PAŘEZOVÉ CHALOUPKY		
			Veselá pohádka o Křemílkovi a Vochoomůrkovi, plná hravosti, humoru a písniček. Režie H. Mrázková. Divadlo Scéna, Zlín		
		17:00	POHÁDKY Z PAŘEZOVÉ CHALOUPKY		

VČD VÁS ZVE NA DOSTIHOVÉ ZÁVODIŠTĚ

SOBOTA **8.** 13:00

DOSTIHOVÝ MÍTINK – EVROPSKÝ DEN KONÍ

Fanda

IV. kvalifikace na 128. Velkou pardubickou s Českou pojišťovnou a řada dalších dostihů (start prvního dostihu je ve 14:00 hodin). Vstupenky do lóže VČD je možné získat v rámci věrnostního klubu Fanda nebo výměnou za kupón u abonentky v předprodeji za divadlem (děti do 140 cm, ZTP, TP, ZTP/P vstup zdarma).

VČD NA ZÁJEZDECH

PONDĚLÍ **17.** 19:00

MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE

MLADÁ BOLESLAV

PÁTEK **21.** 19:00

Z POSTELE DO POSTELE

HLINSKO

STŘEDA **26.** 19:00

JEPTIŠKY

ŽDÁR NAD SÁZAVOU

SOBOTA **29.** 19:00

HOŘÍ, MÁ PANENKO!

ČERVENÝ KOSTelec

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

HRAJEME:

C. Gozzi / KRÁL JELENEM str. 14 – 15

Bláznivě pohádková veselohra o lásce, zášti, touze po moci, chamtivosti a jiném lidském dychtění. V hlavních rolích M. Němec, L. Špíner, M. Sikorová, R. Chvalová a A. Postler. Režie M. Pecko.

A. Ayckbourn / Z POSTELE DO POSTELE

Zmatky sobotní noci v brilantní situační komedii o čtyřech párech ve třech ložnicích. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, M. Němec, J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

P. Abraham / TANČÍRNA

Tanec k počtě 100. výročí vzniku Československé republiky. Hrají P. Janečková, J. Janoušková, Š. Fingerhutová, M. Sikorová, M. Němec, M. Mejzlík, J. Musil, J. Pejchal, L. Špíner a další. Režie P. Novotný.

V. Hradská / COMMEDIA FINITA

Úchvatná i složitá osobnost E. Destiniové ve vzpomínkách čtyř žen z jejího života. Čtyři ženy vyprávějí své příběhy a vzpomínají na slavnou operní divu – vše s nadhledem, vtípem a přesně časovanou gradací. Hrají D. Novotná, J. Janoušková, J. Ondrušková a Š. Fingerhutová. Režie P. Novotný.

M. Forman – J. Papoušek – I. Passer

V. Morávek / HOŘÍ, MÁ PANENKO!

Nelůstná komedie líčící peripetie nepovedeného hasičského bálu... Hrají J. Kalužný, J. Musil, M. Mejzlík, M. Němec a další. Režie P. Novotný.

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zázraku lásky s hudbou a písněmi zpěváka M. Hruzy. V titulních rolích V. Čermák Macková j. h. a J. Láska. Režie P. Novotný.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Zažili jste někdy v divadle, že by diváci mohli ovlivňovat děj hry? Ne? Tak to právě v Bláznivých nůžkách zažijete... Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec. Režie P. Novotný.

B. a S. Spewackovi – C. Porter / KISS ME, KATE

Láska, vášně a humor v rytmu swingu v americkém komediálním muzikálu, jehož děj se odehrává v provinčním divadle v Baltimoru 40. let minulého století. V hlavních rolích P. Janečková a M. Němec. Režie K. Dušková.

H. Ashman – A. Menken KVÍTEK Z HORRRORU

Muzikálová komedie o velké lásce a zpívající masožravce. V zapadlém květinářství vypěstují neznámý druh rostliny, která postupně nabývá gigantických rozměrů. Úspěch si ale žádá oběti, a to doslova! V hlavních rolích M. Sikorová a P. Borovec. Režie P. Gazdík.

R. Bean / AŽ NA VĚKY str. 8–12

Ponorný milostný thriller dvou propletených životů. Do malého hotelu přijíždějí mladí novomanželé strávit líbanky. Co tomuto šťastnému páru dá a vezme další půlstoletí životních výher i nezdarů, se postupně odhaluje v průběhu dvou jejich návratů do novomanželského apartmá. Hrají Z. Bittlová, P. Janečková, Š. Fingerhutová, L. Frej j. h., J. Pejchal a J. Láska. Režie R. Lipus.

P. Abraham / RASPUTIN

Příběh legendárního ruského mystika, jenž chtěl ovládnout svůj osud, ten se však obrátil proti němu. V titulní roli L. Špíner. Režie P. Novotný.

K. V. Rais – B. Vrbský – B. Rychlík KALIBŮV ZLOČIN

Podkrkonošský thriller s hudbou J. Pavlici. V hlavních rolích M. Němec, R. Chvalová, J. Ondrušková a M. Mejzlík. Režie B. Rychlík.

P. Barz / MOHLA TO BÝT HVĚZDNÁ CHVÍLE

Koncertní hra o nikdy neuskutečněném setkání J. S. Bacha a G. F. Händela, která s vtípem navozuje představu, jak by jejich shledání mohlo probíhat. V hlavních rolích J. Kalužný a T. Lněnička. Režie M. Tarant.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie plná svěží energie, která nabízí nevšední pohled na život řádových sester. Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a J. Ondrušková. Režie L. Olšovský.

J. Lynn – A. Jay – K. Žantovská JISTĚ, PANE MINISTRĚ

Divadelní verze kultovního britského sitcomu. V hlavních rolích P. Dohnal, P. Kostka j. h. a M. Němec. Režie P. Novotný.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu. Nedílnou součástí originální retrokomedie plné nadsázky i nostalgie je dobová „pop music“, vysílání Československé televize a odborný pohled na psychický vulkanismus. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, J. Ondrušková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

↑ J. ONDRUŠKOVÁ, M. NĚMEC, P. JANEČKOVÁ A J. LÁSKA, **KISS ME, KATE**, FOTO R. ČERNÝ

↑ P. DOHNAL, M. NĚMEC A P. KOSTKA, **JISTĚ, PANE MINISTŘE**, FOTO J. VOSTÁREK

PŘIPRAVUJEME NA ŘÍJEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

ČTVRTEK **4.** 19:00

KISS ME, KATE

PÁTEK **12.** 19:00

KVÍTEK Z HORRORU

SOBOTA **13.** 19:00

ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE

PREMIÉRA str. 24

P1

Romantická komedie o jednom z nejslavnějších dramatiků všech dob. V hlavních rolích J. Ondrušková a J. Láska. Režie P. Novotný.

PÁTEK **26.** 19:00

JISTĚ, PANE MINISTŘE

NEDĚLE **28.** 16:00

ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

ÚTERÝ **16.** 19:00

COMEDIA FINITA

DERNIÉRA

STŘEDA **17.** 19:00

MUSICA DOLCE VITA

Recitál tria ve složení harfenistka Z. Šolcová, mezzosopranistka D. Demuthová a flétnistka Ž. Vokálková. **Výtěžek bude věnován na předvýchovu a výcvik vodících psů.**

SOBOTA **27.** 19:00

F. Sonntag / GEORGE KAPLAN

PREMIÉRA

P1A

Spiklenecká protificko o jméně, které by mohlo změnit svět, a slepici, která by mohla zachránit lidstvo. Hrají P. Janečková, Š. Fingerhutová, M. Sikorová, J. Musil a M. Němec. Režie L. Dušková.

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

VÝBĚROVÉ PŘEDPLATNÉ

ZVÝHODŇUJÍCÍ STUDENTY VYSOKÝCH A STŘEDNÍCH ŠKOL

J. MUSIL A L. ŠPINER, KRÁL JELENEM, FOTO M. KLÍMA

M. NĚMEC A M. MEJZLÍK, BÍLÁ NEMOC, FOTO J. FAUKNER

Mezi naši „divadelní rodinu“ čítající na osm tisíc abonentů patří lidé všech věkových kategorií, od nejmenších dětí po jejich rodiče a prarodiče. Vedle mnoha rozličných typů předplatného vám od letoška jako novinku nabízíme i **VÝBĚROVÉ ABONMÁ** s výrazným cenovým zvýhodněním posluchačů vysokých škol a studentů středních škol, které nabízí čtyři oblíbené tituly z repertoáru Východočeského divadla. V letošní sezóně to budou představení výhradně z produkce Městského divadla, avšak za akční cenu mohou majitelé Výběrového předplatného skupiny V zhlédnout i komornější inscenace na Malé scéně ve dvoře.

V rámci Výběrového abonmá letos uvedeme moderní zpracování proslulého Čapkova dramatu **Bílá nemoc** s Milanem Němcem v roli doktora Galéna, muzikálovou černou komedii **Kvítek z horroru**, v níž v hlavních rolích hrají a zpívají Martina Sikorová, Petr Borovec a působivá, ale světu nebezpečná masožravka, současnou anglickou situační komedii **Z postele do postele**, ve které se každý najde a ze srdce se

zasměje, a v neposlední řadě bláznivou pohádkovou veselohru **Král jelenem**, kterou jsme na konci minulého divadelního sezóny s velkým úspěchem „odpremiérovali“ na Kunětické hoře.

Bonusem k Výběrovému předplatnému je akce **Poznejte Malou scénu**, která umožňuje navštívit jakékoli představení domácího souboru a vybraná dovozová představení na Malé scéně ve dvoře za symbolickou cenu 50 Kč! A vybírat je opravdu z čeho, připomeňme alespoň divácký hit, interaktivní kriminální komedii **Bláznivé nůžky**, retrokomedii **Normální debil**, magickou inscenaci o možném setkání Bacha a Händela **Mohla to být hvězdná chvíle** či chystanou novinku v podobě současné hry **George Kaplan**. Dodatečné nemalé výhody přináší i registrace do **věrnostního klubu Fanda**, o němž se více dozvíte na poslední straně zpravodaje, v předprodeji vstupenek či na divadelním webu www.vcd.cz, kde si předplatné můžete i on-line zakoupit.

Přineste k nám svěží vítr, těšíme se na vás!

RaŠ

M. SIKOROVÁ A J. MUSIL, Z POSTELE DO POSTELE, FOTO J. SEJKORA

P. BOROVEC, KVÍTEK Z HORRORU, FOTO J. FAUKNER

PREMIÉROVÉ MOMENTKY: AŽ NA VĚKY

Jako předposlední premiéru minulé divadelní sezóny jsme 20. května uvedli inscenaci milostného thrilleru **AŽ NA VĚKY**, s nímž se do Pardubic navrátil režisér Radovan Lipus, jenž zde před třemi lety nastudoval vztahové drama Duše – krajina širá. Ve vtipné, ale i hořké hře s pozoruhodnou strukturou, která dává nahlédnout do života jednoho manželského páru, hrají Zdena Bittlová, Petra Janečková, Štěpánka Fingerhutová, host Ladislav Frej, jenž byl v letech 1965–1969 ve Východočeském divadle v angažmá, Josef Pejchal a Josef Láska.

Premiéra, výjimečně odehraná až v neděli, byla příjemným zakončením slunného, téměř již letního víkendu, který nepokazily ani občasně mráčky a bouřky ve vztahu manželů Whitchellových. Nenechte si tento originální titul ujít, rozhodně stojí za vidění, a to za každého počasí!

RaS

JOSEF PEJCHAL A PETRA JANEČKOVÁ V ROLÍCH MANŽELŮ WHITCHELLOVÝCH

FOTO JOSEF VOSTÁŘEK

ZÁVĚREČNÝ POTLESK DIVÁKŮ SI SE SVÝMI KOLEGY NA JEVIŠTI ZASLOUŽENÉ VYCHUTNÁVALI ZDENA BITTLOVÁ A LADISLAV FREJ.

VEDLE HERCŮ BYLY HVĚZDAMI VEČERA SCÉNOGRAF DAVID BAZIKA, REŽISÉR RADOVAN LIPUS A PŘEKLADATEL PAVEL DOMINIK.

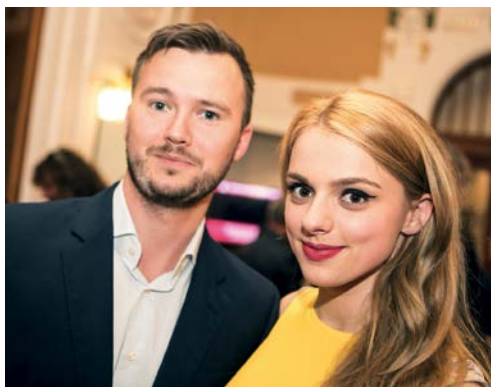
NA POPREMIÉROVÉM SPOLEČNÉM SETKÁNÍ VE FOYER SI GRATULACE UŽÍVALA TAKÉ PETRA JANEČKOVÁ.

CHVÍLE KLIDU PO PREMIÉŘE TRÁVIL PEPA PEJCHAL S MAMINKOU SVÉ ŽENY DARJI, KTERÁ DOMA HLÍDALA DĚTI.

PEPA LÁSKA POPREMIÉROVOU RADOST I ÚLEVU SDÍLEL SE SVOU ATRAKTIVNÍ PŘÍTELKYNÍ ELIŠKOU.

PŮVABNOU ŠTĚPÁNKU FINGERHUTOVOU DO FOYER DOPROVODIL PŘÍTEL MARTIN. FOTO JIŘÍ SEJKORA

O DIVADELNÍ POUTI LADISLAVA FREJE

L. FREJ JAKO WHITCHHELL VE HŘE AŽ NA VĚKY. FOTO J. VOSTÁŘEK

Hra Až na věky, která měla premiéru na sklonku loňské sezóny, má šest postav a všechny jsou hlavními rolemi. Jednu z nich ztvárnil milý host z Prahy LADISLAV FREJ, herec známý z řady filmů, televizních seriálů, rozhlasu i dabingu. Ale divadlo hrál už jako dítě. Ve svém rodném Brně byl členem dětského sboru Janáčkovy opery a zahrál si i dětské role v Redutě a v Mahenově divadle. Zavzpomínejme...

Pane Freji, vy jste v Brně vyrostl, vystudoval JAMU, i vaše první angažmá bylo brněnské. Jak na Brno vzpomínáte?

Já tam ještě pořád trochu žiju. Mám v Brně část rodiny, respektive starší sestru, moje mladší sestra žije ve Spojených státech. A taky tam hraju v „Mahence“ Královu řeč. Ta pupeční šňůra s Brnem stále trvá. Mám tam svůj rituál: přijedu do Brna, jdu Masarykovou ulicí na náměstí Svobody, pak jdu Českou nahoru a pak teprve do divadla. Musím před představením udělat takový malý městský okruh. A vždycky cestou

koupím růži pro naši vlásenkárku Lidušku, to je bezvadná ženská. Ona mně zas upeče bábovku, bezlepkovou.

Začínal jste v Satirickém divadle Večerní Brno. Jaké bylo?

To byla dobrá zkušenost. Přišla náhodou, my jsme tenkrát s kolegou z ročníku Jirkou Štědrónem chtěli jít spolu do angažmá. Dělalí jsme divadlo poezie s Radimem Vašínkou, Milan Uhde nám psal texty a Petr Skoumal nám hrál hudbu. Chtěli jsme v tom pokračovat i po studiích. Jednou jsme dělali silvestrovský televizní pořad s Večerním

Brnem a jeho tehdejší ředitel se nás zeptal, jestli bychom tam nechtěli jít, a my jsme kývli. Ale Jirka musel za rok odejít na vojnu. Já ne, protože jsem první premiéru ve Večerním Brně odstonal, nejdřív do mě pořád píchali penicilin, jenže po premiéře jsem nevstal z postele, byla to revmatická horečka, takže jsem pak šest neděl ležel v nemocnici. Z vojny mi dali odklad. Jirka odešel do AUSu a já jsem v Brně zůstal sám. Ještě jsem hrál několik představení s Lubošem Černíkem, to byl skvělý komediant, herec i autor, vzácná osobnost... Pak jsem partneril s Karlem Augustou. Ale druhou sezónu už jsem byl jak na trní a říkal jsem si, že už bych měl zkusit něco jiného. Protože tam se vždycky nazkoušela jedna věc a pak se pořád hrála, hlediště bylo plné, ale mně chybělo zkoušení nových věcí.

Vlastně jsem tam hrál jen v Hamletovi IV., ve hře Drak je drak, pak jsme měli premiéru Krále Vávry od Milana Udhého a poslední bylo ...alias Odyssea. A ještě jsme dělali poetický pořad Mít zelené tělo z veršů Hanse Arpa. Zpívala v něm Ljuba Hermanová a verše recitoval Jiří Štědroň, Marie Beránková a já. Ale zrovna teď mám takovou pěknou vzpomínku na ty časy. Zapnul jsem rádio a právě mluvil Vláda Fux, což byl kmenový autor, dvojice Fux-Pantůček, která psala pro Večerní Brno. Mluvil o Luboši Černíkovi a pak pustili písničku a já si najednou říkám, to jsem já s Karlem Augustou! Byla to písnička o vodě z představení ...alias Odyssea. Bylo to takové pěkné připomenutí po strašné moc letech. V dalších dnech jsem si mnohokrát uvědomil, že si tu písničku zpívám, snad ještě půlku textu jsem si pamatoval. Tak to bylo moje Večerní Brno.

Pak už přišla nabídka z Pardubic. Váhal jste?

To bylo trochu složitější. Moje tehdejší žena Gábina Wilhelmová právě končila školu, na poslední ročník se přijeli podívat divadelní ředitelé. Byl jsem tehdy u toho a režisér Honza Fischer, otec Tani Fischerové, kterého jsem znal ještě z Divadla bratří Mrštíků, mi nabídl angažmá v Plzni, kde tehdy působil. Ale Gábina dostala nabídku do Pardubic. Naše manželství nějak nedělalo dobrotu, a tak jsem si řekl, že to zkusíme v Pardubicích oba a třeba to dáme dohromady. Nedali. Ale nelituji toho, protože to byly krásné roky s celou tou partou mladých lidí, kteří tu tehdy byli a ze kterých vyrostly velké herecké osobnosti. Hodně se zkoušelo, hodně se hrálo. Měli jsme snad deset premiér za sezónu. Hrálo se doma, jezdilo se na zájezdy a v Husově sboru byla komorní scéna, kde se hrály malé komedie. Člověk měl pořád na čem dělat, musel se učit, nezahálel ani chvíli, pořád byl v jednom kole. Ale byli jsme mladí a tenkrát tu nebylo nic jiného k rozptýlení, žádná televize, jenom divadlo. Člověk se naučil pořádně makat, což je podstatné, protože talent je jen předpoklad a je k němu nutná permanentní práce na jevišti. Nejen při zkoušení, ale i při představeních. Vždycky jsem se bytostně vzpíral tomu, abych hrál každé představení stejně. To neznámená, že jsem tam dělal nějaké vylomeniny, ale pořád jsem hledal místa, která by se dala ještě dotáhnout nebo zkusit jinak. Některé kolegyně mě za to nenáviděly, protože chtěly, aby se to hrálo tak, jak je to „nacvičené“, pořád stejně. Jenže mně to nedalo. Pardubice byly výborné angažmá. Správný herecký „humus“, mohl-li to tak říct. Anebo pateticky: cítil jsem se neustále naplněn prací.

Co vás pak odlákalo do Ostravy?

Příchod nového uměleckého šéfa, jistého pana Horana. V té sezóně hodně z nás dalo výpověď, kvůli němu. A zrovna přijel z Ostravy Radim Koval. Gábina Wilhelmová ho pozvala na Hrátky s čertem, kde hrála Káču. Chtěla jít do Ostravy, a on dal nabídku mně. Tehdy už jsem byl s Evelynou Steimarovou, říkal jsem si, že Ostrava je dobré angažmá, a šli jsme.

Jenomže jsem tam vydržel jenom jednu sezónu, protože pak na nějaké představení přijeli z Prahy Vašek Lohniský s dramaturgem Jirkou Flíčkem, který byl před tím ve Večerním Brně. Slovo dalo slovo, Jirka se mě zeptal, jestli si nechci něco zkusit v Divadle S. K. Neumanna. Asi za měsíc jsem začal jezdit z Ostravy do Prahy zkoušet Calábkovu Zavraždění svatě Celestiny, a aniž bych věděl, že se tam dostanu do angažmá, jsem už v březnu dal v Ostravě výpověď. Odehrál jsem premiéru, přišel za mnou ředitel Strejček a řekl, že se mnou podepíše angažmá. Tak jsem se dostal do Prahy a tam už jsem se pak motal po divadlech. Ale v té Libni jsem byl dlouho, snad devět let. Věra Galatíková byla tehdy v Činoherním klubu, kde potom zlikvidovali vedení a docela ho rozmotali, a Věra dostala nabídku taky do Libně. Byli jsme tam pak spolu. Když zlikvidovali Divadlo za branou, tak přišel do Libně Otomar Krejča a s ním byla krásná práce. Začínali jsme Platonovem. On měl Krejča takovou pověst, že bere herce strašně pevnou rukou, že je usurpuje, ale není to pravda, já jsem s ním tuhle zkušenost vůbec neudělal. On byl tak perfektně připravený, my jsme dostali knížky, na jedné straně byl text hry a druhá strana byla plná otázek vztahujících se k situacím, postavám, vztahům... To bylo, jako kdyby se člověk vrátil do školy, ale v dobrém. Mně zatnul hřebínek hned na první zkoušce. Přečetli jsme si text, pak měl s každým individuálku a já jsem se ho zeptal, jaký vlastně je ten Platonov. →

S E. STEIMAROVOU VE SLADKÉ IRMĚ, VČD 1968

A on mi řekl: „No Freji, co je to za otázku?“ Zpražil mě, že takhle hloupě se přece nemůžu ptát, že se o tom musí přemýšlet a pracovat na tom. On měl ten herecko-režijní itinerář dokonale promyšlený, ale na druhou stranu říkal, že když to udělá nějak jinak, ale bude to správně, tak je to v pořádku. Vždycky říkal „správně“, ne dobře. Byla to skvělá práce s ním. Po premiéře mi řekl: „Freji, zase jste měl štěstí.“ Odnel jsem si z toho zkušenost, že když je herec s režisérem na jedné struně, tak je výsledek vždycky správný.

Setkal jste se někdy s rolí, ze které jste byl bezradný?

Určitě jsem něco takového zažil. Pak jsem se proklínal... Od té doby si vždycky před představením říkám: „Začínáme, šup do křeče!“ Ale to je myšleno sebeironicky. Člověk se nesmí brát moc vážně. Jakmile se začne sledovat a být na jevišti narcistní, tak to je vždycky špatně a pozná se to. Jsou samozřejmě role, ze kterých je čirá bezradnost. V ABC jsme zkoušeli s jedním režisérem, který nám na první zkoušce charakterly figur „osvětloval“ tím, že četl repliky, které ta figura říká. To herci nic nepřinese. Pak musí být o tempo napřed před režisérem, aby nebyl udusán.

Vaše nejdelší angažmá bylo v Divadle na Vinohradech.

Na co z toho období nejraději vzpomínáte?

Na režiséra Jaroslava Dudka. Ten byl perfektní, taky měl všechno dokonale promyšlené. Bohužel brzo umřel. Hrál jsem v několika jeho inscenacích, a v Mistrovi a Markétě jsem byl Volland, ale až na potřeť. Nejprve tu roli nastudoval Miloš Kopecký, ale po několika reprízách ho sežehla deprese a on v těch svých těžkých obdobích někdy vůbec nemohl na jeviště. Tak to za něho převzal Ilja Racek, ale za pár dní na chalupě propadl stropem a zlomil si obě paty. Tak jsem nakonec Volland hrál já. Byla to moc pěkná práce, ta inscenace byla dokonalá. Pak jsem měl moc rád Večer tříkrálový, hrál jsem Malvolia. Ta dopisová scéna je majstrštyka. Ta mě strašně bavila a pořád jsem v ní hledal něco nového, samozřejmě aniž bych chtěl toho Wildu nějak vylepšovat. Po dopisové scéně byl vždycky potlesk. Taky jsme s Jaroslavem Dudkem dělali Vercorsova Nepřirozená zvířata. A Kishona Byl to skrývan, tam jsem dělal Shakespeara a hráli to se mnou Daniela Kolářová a Tomáš Töpfer. Když jsme tu inscenaci dohráli na Vinohradech, jezdili jsme s ní, udělali jsme snad ke stovce repríz... Taky rád vzpomínám na inscenaci Petra Novotného Kdo se bojí Virginie Woolfové. Moc pěkných vzpomínek mám... Pak jsem ovšem udělal takovou mesalianci.

Zavola mi Ivan Rajmont, jestli nechci jít do Národního. A ve mně se nějak ozval venkovský obrozenec, protože za nás ještě bylo Národní divadlo nedostižná meta. Tak jsem kývl, což strašně urazilo Jiříčku Jirákovou.

Ale vy jste se za čtyři roky vrátil.

Protože do Národního přišel nový šéf, z HaDivadla, a začaly se dít věci, které mi s tou zlatou kapličkou nešly dohromady. Já nemůžu překousnout některé režisérské schválnosti, třeba když Hanička na začátku Lucerny říká, že jde natrhat jarního kvítí, a ze stromu spadne jabko. A první jednání končilo tím, že přes celou scénu překlusal jednorozec. Déle jsem na tom představení nevydržel. Leccos jsem pak v Národním divadle nemohl překousnout a rád jsem se vrátil na Vinohrady.

Jaký byl po všech těch pražských letech návrat na pardu-bické jeviště?

Řeknu vám upřímně, že jsem se sem těšil, protože na ty roky tady moc rád vzpomínám. Samozřejmě, člověk se těší, ale trochu s obavami, aby nebyl rozčarován ze změn, které přinesl čas. Ale nejsem. Soubor je tady pořád dobrý, chodím na představení a vidím, že hrají správně, jak by řekl Krejča. Je to šťastný návrat.

A čím vás zlákala role Whitchella ve hře Až na věky?

To je skoro, jako když jsem se ptal Krejči, jaký je ten Platonov. Já neumím přecíst hru na první přečtení. Já si každou hru musím přecíst několikrát, věčně hledám souvislosti, souvztažnosti všeho, co se na jevišti děje a říká. Všechny detaily mě zajímají a pak tomu teprve začnu rozumět. Teď si studuju na mapě, jak ten Whitchell plave do Scarborough a jak daleko je jeho hotel v Bridlingtonu od města Hull, ve kterém bydlel. Já jsem blázen do map. Když jsem četl Murakamiho Kafku na pobřeží, tak jsem si koupil velkou mapu Japonska a cestoval jsem s ním.

JaP

S A. OSTREM V TITULNÍ ROLI TARTUFFA, VČD 1969

NAVŽDY NÁS OPUSTIL HEREC FRANTIŠEK ŠVIHLÍK

S velikou lítostí oznamujeme, že na sklonku minulých divadelních sezón ve středu 20. června po dlouhé nemoci zemřel bývalý člen uměleckého souboru Východočeského divadla, vynikající herec a kolega, pan **FRANTIŠEK ŠVIHLÍK** (* 1941).

Pozdější herec Městských divadel pražských působil v Pardubicích od počátku 80. let minulého století. Z nespočetné řady jeho rolí jmenujme alespoň Leandra ve Zpívajících Benátkách (1981), Zvíře v Krásce a zvířeti (1982), titulní roli v Janu Husovi v režii Ivana Baladí (1983), u kterého vytvořil ještě trojroli v Hamletovi (1984), když byl Klaudiem, Prvním hercem a Divadelním králem. V této době se představil také např. jako Mlynář v Lucerně (1985). V pozdějším období našel do Pardubic cestu už jako host v titulní roli Gorinova Keana IV. (1995)

nebo jako Ramón v Casonově rozjitřené hře Dům se sedmi balkony (1997). Jeho poslední rolí na pardubickém jevišti byla postava Doktora von Aignera ve hře Duše – krajina širá (2015), připomeňme však ještě Arcibiskupa z Canterbury v Králově řeči (2014) nebo Porotce č. 3 ve Dvanácti rozhněvaných mužích (2012). Od 80. let se hojně objevoval i na filmovém plátně, když hrál sebevědomé gaunery v Olmerových dramatech Antonyho šance (1986) a Bony a klid (1987). Popularitu mu ale vynesla především role strážmistra Čeňka Němce

JAN HUS, VČD 1983, FOTO J. ZEINER

v sériálu Četnické humoresky (2000, 2003 a 2007). Pod Četnickými humoreskami a seriálem Černí baroni (2002) byl podepsán i jako pomocný režisér.

Čest jeho památce!

RaS

F. ŠVIHLÍK S M. NĚMCEM VE HŘE **DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ**, VČD 2015, FOTO J. FAUKNER

PREMIÉROVÉ MOMENTKY: KRÁL JELENEM

V sobotu 16. června jsme po dvou letech uvedli na Kunětické hoře zbrusu novou inscenaci. Tentokrát zde režisér Marián Pecko (autor oblíbených plenérových představení *Snu noci svatojánské* a *Cikáni jdou do nebe*) nastudoval komedii barokního dramatika Carla Gozziho **KRÁL JELENEM**. Přestože se jedná o pohádku, bavili se především dospělí diváci, i když ti mladší také neodcházeli z premiéry ochuzení.

Vynikající herecké výkony, jednoduchá, ale působivá výprava a temperamentní živá hudba – to jsou devízy novinky v našem repertoáru, kterou od 1. září budeme hrát už v Městském divadle. Na Kunětickou horu ji navrátíme opět na konci sezóny před prázdninami...

RaS

LADISLAV ŠPINER JAKO KRÁL DERAMO A MARTINA SIKOROVÁ COBY ANGELA

FOTO MICHAL KLÍMA

PRECIZNÍ ÚPRAVA ORIGINÁLNÍHO ÚČESU MILANA NĚMCE PŘED PŘEDSTAVENÍM.

ROMANA CHVALOVÁ UŽ JE TAKÉ TĚMĚŘ PŘIPRAVENÁ NA PREMIÉRU...

POSLEDNÍ OKAMŽIKY PŘED VSTUPEM NA JEVIŠTĚ SI VTIPKOVÁNÍM ZKRACOVALI ALEXANDR POSTLER A VERONIKA MALÁ.

NA SETKÁNÍ S PRVNÍMI DIVÁKY SE PŘED ZAČÁTKEM TĚŠILI I MARTINA SIKOROVÁ A PETR BOROVEC. FOTO MICHAL KLÍMA

DIVÁCKÉ OVACE SI NA DĚKOVAČCE SPOLU S HERCI UŽÍVAL TAKÉ AUTOR PŮSOBIVÉ HUDBY RÓBERT MANKOVECKÝ.

NA POPREMIÉROVÉ OSLAVĚ UŽ V DIVADLE REŽISÉR MARIÁN PECKO VŠEM PODĚKOVAL ZA PŘÍJEMNOU SPOLUPRÁCI. FOTO JIŘÍ SEJKORA

S M. NĚMCEM JAKO MĚŠŤKA V KRÁSCE A ZVÍŘETI, FOTO J. FAUKNER

Kdo jsou tví hrdinové v reálném životě?

Hrdina je strašně silné slovo, ale jsou to lidé, kteří nasadí svůj život za jiné. Pro mě je hrdinou můj manžel.

Kde bys nejraději žila?

Tady v Čechách. Je tady krásně. Stále jsou ještě místa, kde jsem nebyla.

Jak si představuješ dokonalé štěstí?

Žít spokojený život bez válek, mít práci a lásku a čestné politiky.

Jaký je tvůj nejoblíbenější ptáček?

Teď je to kosák s rodinkou, který se ubytoval v naší růži na dvoře. Ale moc ráda mám vlaštovky.

Nejoblíbenější barva a květina?

Oranžová, konvalinka a růže.

Co je podle tebe nejhorší utrpení?

Smrt dítěte, blízkého člověka.

Jakou vlastnost máš na sobě nejradši?

Nevím, já se nepozoruju. A samochvála smrdí.

Co ti vadí ze všeho nejvíc?

Bezcitnost, násilí na slabších.

Která historická postava je podle tebe nejdopudivější?

Adolf Hitler, Josif V. Stalin.

Jakou historickou osobnost nejvíc obdivuješ?

Karla IV.

Kdybys nebyla sebou, kým bys chtěla být?
Chtěla bych létat jako ptáček a plavat jako ryba. Ale o tom se mi může jenom zdát.

Jaký je momentální stav tvé mysli?

Jsem v pohodě, ačkoliv to možná z mých odpovědí nevypadá.

Čeho si nejvíc ceníš u mužů?

Opora, klid, rozvaha a síla.

Čeho si nejvíc ceníš u žen?

Mateřkost a láska.

Jaká jsou tvá oblíbená jména?

Eliška, Tereška a Petr.

Nejoblíbenější jídlo a pití?

Bífeček, bílé víno a voda.

Jaké je tvoje motto?

Často si říkám: Nač stahovat kalhoty, když brod je ještě daleko.

S P. BOROVCEM JAKO MARIA V RASPUTINOVĚ, FOTO J. FAUKNER

BEZ KOSTÝMU

ANEB POVÍDÁNÍ Z HERECKÉ ŠATNY

Od září na Malé scéně ve dvoře startuje další řada neformálních setkání herců s diváky, navazující na Šumlování, Volání sirén a Bez nápovědy. Náš nový pořad bude podobný těm předcházejícím nejen formátem, ale i výběrem hostů. Kromě herců chci divákům tentokrát představit i režiséry a výtvarníky, kteří spolupracují s naším divadlem, a také přátele z různých profesí, herecké spolužáky či kantory.

Divadelníci vědí, že největší leg-race je v šatnách před představením, ještě než si herci obléchnou kostým. Věřím, že **Bez kostýmu aneb Povídání z herecké šatny**, které budu opět moderovat, bude podobně zábavné a třeba i poučné. Jako prvního speciálního hosta představím režiséra našeho divadla **PETRA NOVOTNÉHO**, který před deseti lety po několika pohostinských režii nastoupil do stálého angažmá. Mám to štěstí, že můžu vedle něj pracovat už od roku 2000, kdy jsme začali připravovat titul Pokrevní bratři. Petr byl tehdy po dlouhé době prvním hostujícím režisérem, který se pustil do muzikálu, a od začátku bylo jasné, že to byla dobrá volba. S jeho osobou přišla nejen velká dávka energie a profesionality,

ale i dlouhodobá zkušenost s tímto žánrem, nemůžu nevzpomenout na jeho slavné Bídníky, Jesus Christ Superstar a mnoho dalších. Po několika dalších letech a dalších opusech – Romeo a Julie, Šumař na střeše, My Fair Lady či Bláznivě nůžky – přijal Petr Novotný nabídku ředitele Petra Dohnala na stálé angažmá. Když se tak stalo, zeptala jsem se ho, jestli v pozici domácího režiséra cítí nějakou změnu: „*Já tu změnu nevnímám nijak dramaticky, zdá se mi docela přirozená. Máme za sebou několik let spolupráce, několik společných inscenací, a mám chuť ještě jich pár udělat. Domácí režisér je v divadle prostě doma. Někam patří, není bezdomovcem. A proč Východočeské divadlo? To se odvíjí od lidí, kteří to divadlo tvoří, na jevišti i v zákulisí.*

Když se ráno už ve vlaku těšíš, že si v tom divadle budeš moct sednout na chvilku do rekvizitárny a poprosit o kafe, nemůže se ti nic stát. Já se takhle těším na každou zkoušku v Pardubicích už pár let.“ Dalším významným posunem v pardubické kariéře byly Petrovy autorské hry. Po dramatizaci románu Victora Huga Chrám Matky Boží v Prazi (u nás se hrála pod názvem Zvoník Matky Boží) a Čachtické paní Joža Nižňanského (a několika výrazných úpravách divadelních textů) začal realizovat svoje vlastní hry. V posledních dvou sezónách jsme uvedli jeho Rasputina a letos k 100. výročí vzniku republiky inscenaci Tančírna. Nutno podotknout, že většina produkce tohoto režiséra se řadí mezi divácky úspěšné tituly, a proto se drží dlouho v repertoáru. Když se podíváte na současnou nabídku našeho divadla, tak jeho velkou část – sedm ze sedmnácti – tvoří inscenace Petra Novotného. A přitom připravuje pouze dvě hry v sezóně. Petr Novotný je velmi zábavný a chytrý společník. Umí pobavit herce v rekvizitárně, na zkouškách či v herecké šatně, ale i novináře na tiskových konferencích. Vždy se na mě podívá a tiše mi domlouvá: „*Doufám, že budeš mluvit, já nevím, co bych jim řekl...*“ Pak se ale nadechne a mluví, žertuje a mluví a novináři zpozorní, baví se, usmívají a chtějí. A nakonec se rozcházíme jako nejlepší přátelé a těšíme se na premiéru. Doufám, že i naši diváci se budou těšit na premiéru pořadu **Bez kostýmu** s tímto skvělým a zábavným hostem. V úterý **25. září** jste všichni zváni. Já si k sobě navíc přizvu i pár herců, ale víc už prozrazovat nebudu!

JaU

← P. NOVOTNÝ (S A. HLAVÁČKOVOU) NA JEDNÉ Z TISKOVÝCH KONFERENCÍ, FOTO J. SEJKORA

DNY EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ OTEVŘOU I DIVADELNÍ ZÁKULISÍ

Východočeské divadlo se v neděli 16. září připojí do programu již 17. ročníku **Dnů evropského dědictví** (European Heritage Days), které po celé Evropě otevírají brány nejzajímavějších památek, k nimž bezesporu patří i historická budova našeho divadelního souboru.

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ, jenž začíná ve vstupním foyer Městského divadla ve 13.00 a 15.00 hodin, letos nabídne nejen tradiční prohlídku zákulisí divadla, k nahlédnutí budou i dekoráčnické dílny či zázemí Malé scény ve dvoře. Bonusem mimořádného návštěvního dne bude také názorné představení jednotlivých divadelních profesí a přítomnost herců, s nimiž si budete moci osobně popovídat a kteří vás provedou naší divadelní „kuchyní“. Skupinky návštěvníků budou po minulých zkušenostech opět početně omezené, vstupenky za symbolických 4,0 Kč jsou k zakoupení v předprodeji divadla, on-line na stránkách www.vcd.cz

či přímo na místě před prohlídkami. **Dny evropského dědictví** jsou společnou aktivitou Rady Evropy a Evropské komise s cílem posílení historického povědomí a hledání cest ke kořenům evropské i světové civilizace. Probíhají každoročně v září v mnoha městech a obcích zemí, které přistoupily k Evropské kulturní konvenci. V rámci programu je možné nejen zhlédnout dlouhou řadu kulturních a stavebních památek, které nejsou běžně pro veřejnost přístupné, jednotlivá města rovněž pořádají doprovodné kulturní a společenské akce, jako jsou přednášky, koncerty, výstavy či městské slavnosti pod širým nebem.

Česká část tohoto mimořádného projektu bude letos slavnostně zahájena 8. září v Havlíčkově Brodě, pardubičtí zájemci o pohled za zdi nejruznějších historických budov a památek se dočkají o víkendu 15. a 16. září.

Bližší informace o programu **Dnů evropského dědictví** naleznete v Turistickém informačním centru pod Zelenou bránou nebo na www.ehd.cz či www.pardubice.eu.

RAŠ

† STEJNĚ JAKO LONI BUDE K NAHLÉDNUTÍ
I BĚŽNĚ NEPŘÍSTUPNÁ MALÍRNA
V DEKORAČNÍCH DÍLNÁCH, FOTO J. SEJKORA

S TEBOU MĚ BAVÍ SVĚT (DIVADLA)

To, co vidí divák, který usedne do hlediště divadla, je jenom část mnohem většího „divadla“. Zatímco herci soustředěně hrají na scéně, v zákulisí probíhají mnohdy daleko dramatictější a dynamičtější akce. Členové techniky, kterým říkáme „kulisáci“, představují scénu, inspicient zároveň točí točnou a všichni dávají pozor, aby publikum nevidělo to, co má zůstat skryté. Ve tmě v portálech stojí garderobiérky a napjatě čekají na herce, které pak v několika minutách či dokonce vteřinách převléknou do dalšího kostýmu. Náповěda dává pozor a sleduje herce, aby jim v pravé chvíli mohla takzvaně „nahodit text“, tedy napovědět repliku, na kterou si herec ne a ne vzpomenout. Vlášenkářky jsou také v pohotovosti, aby případně mohly přechesat účes či nasadit jinou paruku. Rekvizitář chystá rekvizity na další scénu, někdy třeba i ohřívá jídlo, které pak putuje na jeviště. Zvukař a osvětlovač, kteří sedí v hledišti na „life postech“, jsou také soustředění, aby včas pustili zvuk či udělali světelnou změnu. Obvykle je v zákulisí více lidí než na scéně. A všechny akce musejí přijít v přesně určené chvíli, jinak nastává katastrofa. Herci vědí, že jsou na všech lidech kolem jeviště vysloveně závislí. Mají však své oblíbence, takové své „kotvy“, na které se můžou spolehnout, spojence, o kterých vědí, že je podrží, podpoří a podají pomocnou ruku.

V naší zbrusu nové rubrice vás seznámíme s představiteli tohoto „bezpečného zázemí“ našich jednotlivých herců. Jako prvního jsem o jeho typ požádala ALEXANDRA POSTLERA, který bez rozmyšlení zvolil inspicienta ALEŠE ALINČEHO.

Lexo, proč si myslíš, že funkce inspicienta je tak nepostradatelná?

LEXA: Protože inspicient je vlastně takový „veleasistent“ herce při představení a Aleš je velmi spolehlivý. Ale i takový inspicient má humorné chvílky – třeba mi schovává rekvizity. Když potřebuju jít rychle na jeviště se sirkami, tak je nemůžu najít a on najednou říká „Hele, Lexo, sirky...“ Ne, to je humor. (SMÍCH) Inspicient si pamatuje tolik věcí, mnohdy víc než herec. Někdy jdu na výstup a ptám se: „Co tam dělám?“ A on odpoví: „No jdeš tam, zapálíš si a vrátíš se...“ Má totiž při představení před sebou text, do něhož si ale zároveň zapisuje i aranžmá, které si kolikrát nepamatuje ani režisér z předchozí zkoušky. Je to veledůležitá osoba pro takového zapomnětlivého herce, jako jsem já, ale i pro režiséra.

Aleši, myslíš si, že je Lexa zapomnětlivý?

ALEŠ: Ne tolik, jak si sám o sobě myslí. Občas se jen trochu „pere“ s textem. Když ale dostane velkou roli, okamžitě zpanikaří, že to nikdy nemůže dobře dopadnout. Takže já ho pak uklidňuju: „Neboj, to dáme...“ A ještě k tomu, jak Lexa říkal, že mu kazím představení... Občas se sice něco vyskytne, samozřejmě. Třeba sirky neškrtnají, protože jsou navlhle, ale není pravda, že bych je schválně namáčel... (SMÍCH)

Diváci si obvykle neumějí představit, co znamená profese inspicienta. Co konkrétně ta práce obnáší?

ALEŠ: Ve zkratce, inspicient je kontrola a příprava představení. Když přijdu do divadla před večerním představením, kontroluju scénu, rekvizity, jestli je všechno na svých místech, jestli jsou všichni herci v divadle, jestli jsou na místě technické složky, prostě jestli je všechno, jak má být, aby představení fungovalo. Během

představení pak řídím přestavby, volám herce na výstupy, mám na starosti i pauzu – kdy začít po přestávce hrát, jestli jsou už diváci na svých místech. Na konci řídím děkovačku – otevírám a zavírám oponu. Je toho dost... A ani nechci vzpomínat, jak dlouho to už dělám... Včetně mého působení v pozici náповědy je to už osmdvacet let, a musím říct, že mě to pořád baví! Ale i dnes mě občas něco překvapí, prostě člověk se musí učit celý život.

LEXA: Já jsem přišel do Pardubic asi před pětadvaceti lety, tehdy jsem dostal malinkou roličku za kolegu, který odešel z angažmá. Bylo to ve hře...

ALEŠ: Návštěva staré dámy.
LEXA: Ano, Návštěva staré dámy! Od Aleše jsem dostal záskokovou knížku, která mě dost pobavila, ale zároveň potěšila, protože tam bylo krásně lidsky napsáno: Přijdeš na jeviště, budeš tam chvíli schovaný za stromem, pak máš dvacet minut pauzu, takže si můžeš dát cigáro, pak se zase přichystej, vezmi si kabát a zase jdeš na jeviště. A tak dále... Bylo to dojemné.
ALEŠ: Ano, to si pamatuju, to jsem ještě dělal náповědu...

Aleši, jaký je Lexa herec z pohledu tvé profese?

ALEŠ: Lexa patří mezi dočvilné herce, není s ním žádný problém, že by přišel na zkoušku nebo představení pozdě.

Ne každé představení je stresové, některá jdou poklidně, ale přesto se může cokoliv vyskytnout. Co se ti ve tvé profesi stalo nejburtnějšího, co jsi musel řešit?

ALEŠ: Stresových situací je spousta. Ale jedna z nich byla o trochu víc – vzpomínám si, že jsme ještě v mém předchozím angažmá v Divadle Pod Palmovkou hráli odpolední představení Cyrana

z Bergeracu s Terezou Kostkovou a Martinem Stránským v hlavních rolích. Rudolf Jelínek, který tam hrál menší roli mnicha, tenkrát něco točil. Ve tři hodiny, to právě mělo představení začít, mi zavolal, že vyjždí z Barrandova, a já jako starý dobrodruh představení spustil, měl totiž výstup až za dlouho a slíbil, že do té doby přijede. Ale najednou pan Jelínek nikde. Někde v Praze se stala autonehoda a on stál v zácpě. Když se ten jeho výstup přiblížil, navlékl jsem si kutnu a šel na jeviště za něj. Těch pár vět jsem si pamatoval. Jenže vůbec nebyl čas na to, abych to řekl hercům, takže když jsem se objevil na jevišti, všichni se otočili zády, smáli se, takzvaně se „odprdlí“. To je situace, kdy se člověk musí rozhodnout a jít do toho, anebo zastavit představení.

Nedávno jsi hlásil do interního rozhlasu, že herci, kteří díky poruše na trati uvízli ve vlaku, jsou už v Pardubicích, takže představení začne včas. To, že u nás hraje pár herců, kteří dojíždějí z Prahy, přináší trochu napětí, ne?

ALEŠ: Ano, ale obvykle za to nemůžu. Nikdo neví, co se na drahách může stát. Já jsem dojížděl do Prahy dvacet let, takže moc dobře vím, že někdy zasáhne takzvaná vyšší moc. Můžeš vyjet včas na představení, a přesto ho nemusíš stihnout.

A co pro tebe znamená „dokonalý herec“, abys mohl dělat svou profesi perfektně?

ALEŠ: Je připravený, dochvilný, neměl by se na jevišti stresovat. Čím jsem starší, tím více preferuji mírné a laskavé zkoušky, z kterých vyjde pohodová inscenace, kdy jsou na sebe všichni hodní. To by mě bavilo nejvíce.

LEXA: Ano, od toho se taky často odvíjí, jaký má herec vztah k představení. Protože když je všechno fajn, pak se na představení člověk těší, ale také se může stát, že sice hraje zodpovědně a má tu roli rád, ale vzadu v paměti je takový osten, což je škoda. Ty nervy jsou zbytečné.

Divadelní den začíná zkouškou a končí představením. Aleši, co všechno musíš před ranní zkouškou zařídit?

ALEŠ: Zkontroluju, jestli je připravena scéna, ta se ovšem staví kompletní až na generální zkoušky, běžně zkusíme v takzvaném náznaku: máme „jako dveře“, provizorní nábytek... Podívám se, jestli jsou připravené rekvizity, při muzikálu nástroje... A pak čekám na herce. Občas někdo zavolá, že přijde později, ale když vím, že nezačíná v první scéně, tak se nestresuju...

Myslíš, že by se představení bez tebe odehrálo?

ALEŠ: Řekl bych, že ano. U komplikovaných, třeba s točnou, by to ale bylo horší. Víím, že herci jsou tak zodpovědní, že by všichni šli k jevišti a svoje výstupy si hlídali. Když je představení už zaběhlé, pak ano, třeba s obtížemi, ale zvládlo by se to. V rámci zkoušení a na začátku hraní je však inspicient nezbytný.

Lexo, stalo se ti, že jsi představení takzvaně prosvíhнул, že jsi nestihl přijít nebo zapomněl, že večer hraješ?

LEXA: Nestalo, ale v mém životě se udály i překerní situace. Jednou třeba, byla tuhá zima a v Kolíně se přehazovaly výhybky, vlaky na

trati stály a já přišel do divadla za minutu sedm. Nakonec se sice vše zvládlo, ale ten pocit je příšerný. Zásadně jsem neprosvíhнул nikdy nic, ale párkrát to bylo na spadnutí.

Aleši, děláš jsi nápovědu, teď jsi inspicient, co je složitější?

ALEŠ: Více stresující je asi práce inspicienta, je to větší zodpovědnost, ale i víc povinností. Ať to, či to, obě jsou to profese, ke kterým musí mít člověk vztah a dispozice.

Jak dlouho už jsi v Pardubicích po odchodu z Divadla pod Palmovkou?

ALEŠ: Pátou sezónu.

A chodíš do divadla i jako divák?

ALEŠ: Snažím se, ale těch volných večerů není moc.

Občas zaskočíš za nemocnou nápovědu v představení, které normálně neděláš. Jak se v tom zorientuješ?

ALEŠ: Den dva dopředu si půjčím nápovědní knihu, podívám se na to, a čemu nerozumím, na to se před představením zeptám herců. Ale my nápovědy máme v textu takové značky, které děláme všichni stejně, některé jsou až mezinárodní. Máme takové figle, kterým rozumíme všichni.

JaU

A. POSTLER S A. ALINČEM V INSPICI U JEVIŠTĚ. FOTO R. SMETANA

CO DĚLÁME PRO DĚTI A CO ONY PRO NÁS?

Děti obecně chodí do divadla především za zábavou. V setmělém sále sledují příběhy svých hrdinů a prožívají s nimi různá dobrodružství. Divadlo jako svět plný tajemství rozvíjí jejich fantazii, výjimečné prostředí děti kultivuje, ať už si to uvědomují, či ne. Pro každé divadlo je jejich přítomnost nezanedbatelná a tolik potřebná. Jestli tyto diváky podchytíme v dětství, máme šanci věřit, že nám budou věrni i v budoucnu.

A. KOSTKOVÁ A V. VÝBORNÝ PŘI LOSOVÁNÍ VÝHERCŮ ROČNÍ ANKETY, FOTO L. KRÍČENSKÁ

Jak dostat dítě do divadla? Nejprůročnější je jeho návštěva s rodiči či s babičkami a dědečky. Ale ne každá rodina má čas a především zájem o tyto aktivity, proto se spíš spoléháme na školy (i mateřské školky), s nimiž se děti dostanou do divadla poměrně často. Ale i to záleží na učitelích, na osvětlených učitelích. Vybrat titul, který je pro děti zábavný a zároveň edukativní, a najít na to čas v rozvrhu školy není jednoduché. Obchodní oddělení, za významné účasti dramaturgie a pomoci herců, navštěvuje školy, pořádá besedy, organizuje komentované exkurze divadla, aby učitelé a profesory v jejich úsilí podpořilo. A nás všechny pak zajímá zpětná vazba – názory žáků, studentů i kantorů na naše představení. **Vyhlašujeme ankety, soutěže a motivujeme děti**

k napsání recenzí na divadelní představení, které v našem divadle viděli.

Do ankety se zapojilo téměř sto učitelů a profesorů všech tří školních stupňů, kteří odpovídali na několik otázek a dostali se tak do losování o ceny. Losování proběhlo 25. května během představení Kaspárek a drak v podání studia LAIK – začínající herci Lucie Rumpíková, Vendelín Výborný, Adéla Kostková a Karolína Jičínská vytáhli z klobouku anketní lístky výherců. Za první stupeň byla vybrána třída **4. B ZŠ Opatovice**, která se účastnila exkurze divadla 27. června. **8. třída ZŠ Komenského z Holce** se byla podívat na divácký hit Kráska a zvíře na Kunětické hoře 28. června a studenti **3. A Gymnázia Holce** viděli 8. června

představení na Malé scéně ve dvoře Mohla to být hvězdná chvíle. Všem kantorkám a kantorům moc děkujeme za podporu a zároveň věříme, že vítězné zážitky byly pro jejich svěření přínosem. A že všichni zúčastnění budou našemu divadlu i nadále věrni.

Každoročně také iniciujeme **soutěž v psaní recenzí**, bohužel však počet zaslaných prací klesá, což je nám velice líto. Přesto se najde zajímavé čtení i ojedinelé skvosty. Vedle pochvalných recenzí na muzikál Kiss me, Kate a úvahy nad Kalibovým zločinem mě zaujala jedna práce, která se jmenovala Východočeské divadlo Pardubice. Nejdříve jsem si myslela, že je to nedorozumění a že student **Jiří Svatoš** ze třídy 3. A Gymnázia Dr. Emila Holuba z Holce neuvedl v nadpisu jméno inscenace, kterou hodnotí. Ale ono je to nakonec správně – Jiří „hodnotil“ naše divadlo. A svého úkolu se zhostil důsledně. Městské divadlo zasadil do souvislostí s historickými budovami ve městě, uvědomuje si i jeho význam pro turismus. Povšiml si rekonstrukce divadla a reaguje na jeho estetickou úroveň. Je přesvědčen, že i jen pouhá návštěva tak krásného divadelního domu může návštěvníky kultivovat. Je vidět, že Jiří pečlivě prostudoval naše webové stránky, a tak má kompletní informace o hereckém souboru i repertoáru. Zmínil se o počtu diváků, kteří VCD ročně navštíví, ví o předplatitelských skupinách, nepomenul ani Malou scénu ve dvoře a letní hraní na Kunětické hoře. Veškerý divadelní slovník používá správně, je vidět, že problematiku má nejen nastudovanou, ale že jí i rozumí. Jeho závěrečná věta „*Jako patriot Pardubického kraje, ve kterém jsem se narodil a ve kterém žiju, jsem hrdý i na Východočeské divadlo Pardubice a rádím ho mezi nejlepší divadla České republiky.*“ je až dojemná a věřím, že i pravdivá.

Vítěznou recenzi napsala **Em a Hejzlarová** z 1. A SPŠCH Pardubice, která vyhrála už loni. Potvrdila nejen svůj zájem o divadlo, ale i schopnost analýzy a reflexi zážitku. Její literární styl je, s přihlédnutím k věku pisatelky, výzrálý,

pěkný. Autorka ve zkratce popisuje děj příběhu, klady inscenace i přednosti hereckých výkonů. I přes vážné téma titulu v recenzi nechybí humor a nadhled. Pokud vím, Ema chodí do divadla pravidelně, tak jsem zvědavá, čeho se od ní

dočkáme v dalších letech. Jestliže považuje inscenaci Kalibův zločin za jednu z nejlepších inscenací sezóny, tak si toho opravdu vážím a těší mě to. A pokud se takových studentů najde víc, nebudu mít strach o mladou generaci diváků. **JaU**

KALIBŮV ZLOČIN aneb KDO JE TADY VLASTNĚ OBĚŤ?

V inscenaci Břetislava Rychlíka Kalibův zločin můžete být svědky zločinu spáchaného v podhorské vesnici, kde se to intrikami jenom hemží. Vojtěch, kterého ztvárnil Milan Němec, je starý mládenec a právě mu zemřela matka, měl by si proto najít nevěstu, která by se postarala o stavení. Švagr Smrž mu ve vedlejší vsi najde vhodnou kandidátku, krásnou a mladou Kadlu. Vojtěch se zamiluje, Kadla s matkou, starou Boučkovou, si pro změnu zamilují jeho majetek. Se svatbou poprvé přicházejí na scénu i postavy v bílém, které říkají svým zjevem i pohyby, ať divák neočekává happy end. Po svatbě si Vojtěch celý šťastný veze svou lásku a její matičku do svého stavení. To ještě netuší, jako další „šťestí“ mu to způsobí. Jeho touha po pracovitě hospodyňce a milé tchyni se hroutí. Kadlino neustálé odmítání a nekonečné

soudní spory staré Boučkové vyčerpávají Vojtěcha duševně i finančně. Situace postupně spěje až k tragickému konci. A tak se může stát z oběti násilník.

Hrozně se mi líbila choreografie, pohybové až minimalistické zkratky a záchvaty vzteku ještě přidávaly atmosféře hry. Celou hru jsem byla napnutá jako struna a z některých výstupů se mi někdy dělalo až nevolno. Nejvíce špatně mi bylo z Kadly a jejího neustálého požírání kyselých okurek, které ještě zdůrazňovalo to, že je v jiném stavu, a pachut' rodinných vztahů.

Také musím ocenit hraní ve zkratkách Ladislava Špinera. Z jeho jednoslovného pokřikování divák okamžitě pochopil, jak se to se Smržem má. Chvilí mi trvalo, než jsem si zvykla na podkrkonošské nářečí v kombinaci se starou

češtinou, takže první minuty jsem byla trochu mimo. Strohá scéna, vínové skvrny na koberci a barva dekorací evokují krev, pot a násilí. Perfektní kostýmy, kde se podařilo citlivě propojit civilní oblečení, uniformy, kroje a tradiční lidové maskary i trvalé ondulace. Nemohu zapomenout ani na vynikající harmoniku hostující Kristýny Hulcové.

Pro mě je to nejsilnější a nejlepší inscenace letošní divadelní sezóny, kterou jsem viděla v rámci předplatného. Přijďte se podívat, co dokáže stará Boučková v podání Romany Chvalové. Perfektní herecký výkon má všechny polohy: závislivé sousedky, chamtivé příbuzné i bezbranné ženy. Její Boučková je dábel'sky zničující, a hlavně neúnavná, schopná úplně všeho.

Em a Hejzlarová
1. A, SPŠCH Pardubice

J. ONDRUŠKOVÁ, R. CHVALOVÁ A M. NĚMEC V **KALIBOVĚ ZLOČINU**, FOTO J. FAUKNER

DO DÍLEN DORAZIL ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE

Ještě před prázdninami se v dílenském dvoře sešel inscenační tým chystané romantické komedie **ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE** s pracovníky našich dekoračních dílen. Režisér **Petr Novotný** všem chystanou hru detailně představil a scénograf **Ivo Žídek** s kostýmním výtvarníkem **Romanem Šolcem** předali své výtvarné návrhy, aby naše technické složky mohly začít tvořit. Výsledek jejich práce budete moci poprvé posoudit při premiéře 13. října v Městském divadle. RaS

PRO KREJČOVNU BUDE TENTOKRÁT PRÁCE NA NOVÉ HŘE SKUTEČNĚ VELMI NÁROČNÁ!

SCÉNOGRAF I. ŽÍDEK VYSVĚTLUJÍCÍ PRINCIPY VÝROBY A FUNGOVÁNÍ SCÉNY ZAMILOVANÉHO SHAKESPEARA. FOTO J. SEJKORA

CENY NADACE LENKY A ROMANA ŠMIDBERSKÝCH NA PREMIÉŘE LAIKU

24. června se v Městském divadle uskutečnila další premiéra Mladého divadelního studia LAIK, které již od roku 2013 působí při Východočeském divadle. Jeho vedoucí **Zdeněk Rumpík** tentokrát sáhl po hře **JEŠTĚ SE POTKÁME**, kterou přímo na tělo starších členů souboru napsala dramaturgyně studia **Kristýna Plešková**. A byla to trefa do černého – vznikla inscenace nabitá svěží energií, která mladé publikum nejen pobaví, ale zároveň i přiměje k zamyšlení. Slavnostní premiérovou atmosféru podtrhlo také předávání **Cen Nadace Lenky a Romana Šmidberských**. Zakladatelé nadace dlouhodobě podporují Východočeské divadlo, tentokrát však svou pozornost zaměřili na začínající herce Mladého divadelního studia LAIK. Jeho nejaktivnější a nejtalentovanější členové převzali z rukou **Lenky Šmidberské** ocenění s příslibem zaplacení kurzového do studia na celou příští sezónu! Nadační ceny jen dokazují, že píše se vyplácí, což může být motivací i pro ostatní členy souboru. RaS

↓ NADAČNÍ CENOU PRO ZAČÍNÁJÍCÍHO DRAMATIKA BYLA PO PREMIÉŘE SVÉ HRY OCENĚNA TAKÉ K. PLEŠKOVÁ (NA JEVIŠTI S L. ŠMIDBERSKOU, P. DOHNALEM A Z. RUMPÍKEM). FOTO J. SEJKORA

Věrnostní
program

FANDA

Nestačí vám navštěvovat divadlo jen v rámci předplatného? Chcete víc?

Jako **poděkování našim předplatitelům** za jejich věrnost jim od 1. června 2018 nabízíme možnost přihlásit se do **věrnostního programu FANDA** a získat tak zajímavé výhody a slevy.

Přihlášení

Přihlásit se do věrnostního programu je možné po předložení platné abonentní vstupenky v předprodeji Východočeského divadla.

Výhody pro rok 2018

* na každé představení lze zakoupit
2 vstupenky se slevou 5 %

* za každých utracených 2 000 Kč za vstupenky nakoupené v rámci věrnostního programu **obdržíte kupón na vstupenku zdarma** (maximálně je možné získat 10 kupónů)

* **mimořádné akce** vyhlášené během roku (informace budou zasílány e-mailem)

Poplatek za členství

20 Kč ročně

Podmínky věrnostního programu FANDA

naleznete na www.vcd.cz

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
WWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
466 616 423
602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
PÁTEK 10:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

**ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE**

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNÝ
OPATOVICE

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

JHV

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMIDBERSKÝCH

LOUJA
AUTO

PARTNEŘI VČD

ComArt

BARTH

HAK

P
CENTRUM

VCES
A KRAJSKÝ CENTRUM VÝCHOVY

Károviny

era

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
Český rozhlas

Dvojka
Český rozhlas

Country
radio

RADIO
ČERNÁ
HORA

Informační server
WWW.PARDUBICKY.CZ

Radio
PRAHA

BEAT
radio

88.0
FM

DUSTV
ZABAVNÉ CESTOVÁNÍ

TV

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ZÁŘÍ 2018 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: L. FREJ A Z. BITTLEROVÁ, AŽ NA VĚKY, FOTO J. VOSTÁŘEK